

מ"ת 50598/04/17 - מדינת ישראל נגד ארנל אלטאראוס

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 50598-04-17 מדינת ישראל נ' אלטאראוס
תיק חיצוני: 165963/2017

בפני כבוד השופט גיא אבנן
המבקשת
מדינת ישראל באמצעות שלוחת מעצרים שפלה ע"י ב"כ
עו"ד תמר מצליח ומתמחה טל חזן
נגד
המשיב
ארנל אלטאראוס ע"י ב"כ עו"ד אייל שמולביץ

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו יבוא סמים, עבירה לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים) וסעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וקשירת קשר לעשות פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

כתב האישום

1. המשיב הוא אזרח הפיליפינים השוהה ועובד בישראל במסגרת חוזה עבודה בשגרירות הפיליפינים בישראל (להלן: השגרירות). בסמוך למועד הרלוונטי לכתב האישום ומשך כשש שנים עובר למועד זה, הועסק המשיב כנהג של משרד העבודה בשגרירות.

2. עובר ליום 27.3.17 יצר המשיב קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה למבקשת, במטרה לייבא סם מסוג מתאמפטמין לישראל.

3. ביום 27.3.17 שלח אחר המכונה "טריסיה פסקל" שזהותו אינה ידועה למבקשת, חבילה מהפיליפינים לישראל באמצעות חברת שילוח "FEDEX" (להלן: פדקס), כשהיא ממוענת עבור "טס לנצטה" מספר מטען 811456428636, נושאת טלפון מספר 97236010500 (להלן: החבילה). בחבילה הוסלקו 14 שקיות שקופות שהכילו סם מסוג מתאמפטמין במשקל כולל כ 51 גרם נטו (להלן: הסם).

4. ביום 29.3.17 הגיעה החבילה לישראל, ובהמשך הסם נתפס במכס והועבר לידי המשטרה.

5. בין המועדים 6.4.17 - 18.4.17 יצר המשיב קשר טלפוני עם פדקס על מנת לברר גורל החבילה.

6. ביום 18.4.17 הגיע המשיב למשרדי פדקס בתל אביב, קיבל לידי את החבילה, ונעצר.

דיון

7. ביום 3.5.17 התקיים דיון בבקשת המעצר. ב"כ המשיב טען להיעדר ראיות לכאורה, באופן שאיננו מקים סיכוי סביר להרשעה (פרו' עמ' 4 שו' 2). לשם הנוחות, אדון במישרין בחומר הראיות תוך הפניה לטענות הצדדים.

8. כאמור, המשיב הוא אזרח הפיליפינים אשר עבד כנהג במשרד העבודה בשגרירות משך כשש שנים. חוזה העבודה של המשיב פג ביום 31.3.17, אך הוא המשיך להגיע לעבודה בהתנדבות בתדירות פחותה, תוך ציפיה כי חוזה העבודה שלו יחודש - הודעת בריאן באגיו, קונסול הפיליפינים בישראל, מיום 19.4.17 שו' 3-15. ראו גם הודעת המשיב מיום 21.4.17 שו' 11-28.

9. ביום 30.3.17 אותרה החבילה על ידי יחידת יס"מ נתב"ג במשרדי חברת פדקס, נתפסה והובאה לתחנת משטרת נתב"ג. בחבילה נמצא מוסלק הסם. ראו דו"ח מיום 30.3.17 מאת חיים בן אמרה, ודו"ח פעולה מאותו יום מאת רמי יובוב.

החבילה מוענה על שמו של ATTY. TESS LANCETA לכתובת שגרירות הפיליפינים, ומספר הטלפון לקשר הינו של השגרירות. מספר שטר המטען לאיתור החבילה מופיע בראש הטופס: 8039-2833-3730 (להלן: מספר המטען). ראו תעודת משלוח פדקס. דומה שנפלה טעות בכתב האישום, כשמספר המטען המצוין בכתב האישום איננו המספר הנכון.

10. ביום 18.4.17 הגיע המשיב למשרדי פדקס לקחת את החבילה, ונעצר. ראו דו"ח פעולה מיום 18.4.17 מאת רמי יובוב. כן ראו דו"חות מאותו היום מאת נתנאל בוחבוט ומוטי מור יוסף.

11. המשיב טוען כי הגיע על מנת לקחת את החבילה מפדקס, לאחר שהתבקש לעשות זאת. בהודעתו מיום 18.4.17 שו' 2-15 מסר כי איש ביטחון התקשר, אמר שהתקשרו מפדקס להודיע שיש חבילה. אחרי שעה התקשרו אליו לטלפון שלו מפדקס, ובהמשך פעם נוספת, ושאלו מתי מגיע לאסוף את החבילה. לטענתו, לא הבין מדוע זה כל כך חשוב, אך לבקשתם נסע לאסוף את החבילה, ואז נעצר. לדבריו, איננו מכיר את האדם שעל שמו נשלחה החבילה לכתובת השגרירות. בהודעה מיום 19.4.17 שו' 37-38 מסר כי שמו של איש הביטחון ששלח אותו להביא את החבילה הוא אנגל סוריאנו.

12. אנגל סוריאנו נחקר ביום 21.4.17, והכחיש את טענת המשיב לפיה שוחח עמו ביום 18.4.17 לגבי חבילה, וודאי שלא שלח אותו לקחת חבילה. לדבריו, מעולם לא שלח את המשיב לקחת חבילה מחברות שילוח, וטען כי החברות מגיעות ככלל לכניסה לשגרירות.

13. עוז צבר הוא נציג חברת פדקס בנתב"ג. בחקירה מיום 19.4.17 מסר דיסק אשר מכיל הקלטות של 8 שיחות טלפון במסגרתן התקשר לקוח מטלפון מספר 053-6256891 (להלן: מספר הטלפון) לפדקס, השאיר את מספר הטלפון כאמצעי ליצירת קשר, וזאת בנוגע לחבילה הנושאת את מספר המטען. עוד מכיל הדיסק סרטוני מצלמת אבטחה המתעדים את מעצר המשיב. באותו מעמד נמסרה למשטרה תעודת המשלוח.

בחקירה מיום 21.3.17 מסר עוז תדפיס של כל השיחות (יוצאות ונכנסות) ממספר הטלפון לפדקס (להלן: תדפיס שיחות).

14. המבקשת טוענת כי המשיב הוא זה שהתקשר והתעניין בחבילה, ואילו ב"כ המשיב טוען כי פרט לעובדה שהמשיב הגיע לסניף פדקס ואסף את החבילה, אין כל ראיות הקושרות אותו לחבילה, להזמנתה, לבירורים לגביה או לכך שידע מה תכולתה. עוד טען כי המשיב לא ביצע את שיחות הטלפון מול חברת פדקס, כי ישנו מחדל חקירה בכך שאחת השיחות לא הוקלטה, ובעיקר, כי המבקשת התרשלה בכך שלא בוצעה בדיקת מעבדה לזיהוי קולות.

15. האזנתי לשיחות הטלפון, אשר כולן בוצעו כשיחה יוצאת ממספר הטלפון לחברת פדקס, ולהלן תמציתן (במאמר מוסגר - לא מדובר בשיחות רבות או ארוכות במיוחד, ומצופה היה מהמבקשת לדאוג לתמלולן תוך תרגום לעברית, כבר במהלך החקירה):

שיחה מיום 6.4.17. המתקשר מסר שהוא משגרירות הפיליפינים, ששמו ג'ס/טס, מסר את מספר המטען, וביקש לברר מה מצב החבילה, מדוע לא נמסרה עדיין לשגרירות, וכיצד יוכל לקבלה. מהשיחה עולה כי באותו יום מוקדם יותר פנה יוזם השיחה לפדקס בשיחה נוספת לבירור אודות החבילה, אך שיחה זו איננה מוקלטת. הדבר עולה גם בהודעתו של עוז צבר מיום 19.4.17, וכן מתדפיס השיחות.

שיחה (ראשונה) מיום 9.4.17. המתקשר מסר שהוא משגרירות הפיליפינים, ששמו ארמל, וביקש לברר לגבי חבילה הנושאת מספר אחר. המשיב בחקירתו התכחש לחבילה זו ולשיחה, וכשהוצג לו טופס משלוח, טען ששם מדובר על אחד בשם ארמל. ראו חקירת המשיב מיום 26.4.17.

שיחה (שניה) מיום 9.4.17. המתקשר מסר ששמו ארמל, וביקש שוב לברר לגבי החבילה האחרת, ששליח היה צריך למסור לו באותו יום.

שיחה מיום 10.4.17. המתקשר מסר ששמו ג'ס/טס, מסר את מספר המטען, מסר שהוא משגרירות הפיליפינים, וביקש לברר מה מצב החבילה. הוא מבקש להגיע כדי לקבל את החבילה. אמר שיוכל להשתמש במספר הטלפון הזה כדי לתאם קבלת החבילה. הפקידה מבקשת לברר אתו באופן ברור את שמו. מפאת חשיבות השיחה, מובא הקטע הרלוונטי כפי שמוקלט, החל מדקה 6:50:

פקידה "Tess or Jack? Tess right, you said your name?"

לקוונס "Yes. No no, I'm the stuff here in the Philippines embassy, that's my boss."

פקידה "What is your name?"

לקוונס "My name is Arnell. The Package is Tess. That's my boss. That's for my boss."

פקידה "Your name is Arnell?"

לקוונס "Yes, yes."

פקידה?And I spoke before with Tess

לקוInbal. This Inbal?Yes. He told me that

פקידהYes.

לקוI'm the driver who can bring this embassy car

שיחה זו לכאורה מפלילה במישרין את המשיב, כשבמהלך השיחה, נוכח חקירה נוקבת של הפקידה, מודה כי שמו הוא ארנל (שמו של המשיב), מוסר כי החבילה מיועדת לטס (השם המופיע בתעודת המשלוח), כי טס הוא הבוס שלו, וביקש ממנו להביא עבורו את החבילה.

שיחה מיום 13.4.17 - פחות חשובה בשלב זה.

שיחה (ראשונה) מיום 18.4.17 - שיחה יוצאת מפקדקס למספר הטלפון. מקבל השיחה מזדהה כארנל. מנסים לתאם העברה של החבילה.

שיחה (שניה) מיום 18.4.17 - המתקשר מוסר ששמו ארנל. את מספר המטען, ואת מספר הטלפון.

שיחה שלישית מיום 18.4.17 - שיחה יוצאת מפקדקס למספר הטלפון. מסר את מספר המטען. מתאם הגעה לסניף פדקס בנתב"ג כדי להגיע לקחת את החבילה, כפי שאכן בוצע באותו יום.

16. אין מחלוקת כי טס איננו הבוס של המשיב, ולמעשה, כלל אין עובד בשם זה בשגרירות. ראו חקירות המשיב מיום 18.4.17 ש' 16-21, מיום 19.4.17 ש' 56-57, 154-155, חקירת בריאן באגיו מיום 19.4.17 ש' 4-8, ש' 36-39, חקירת אנגל סוריאנו מיום 21.4.17 ש' 63-64.

17. מכשיר הטלפון ממנו בוצעו השיחות נמצא ברכב השגרירות בו נסע המשיב, בתוך תיק של המשיב. בחקירותיו הראשונות לא סיפר המשיב על קיומו של המכשיר. בהמשך ניאות לאשר כי המכשיר שלו, אך הסביר כי אבד, ולכן לא סיפר על קיומו. לא היה לו הסבר למציאתו המפתיעה של הטלפון בתוך התיק שלו, עם שאר חפציו האישיים, ברכב השגרירות בו נסע. כמו כן, לטענתו המכשיר אמנם שלו, אך איננו יודע מה מספר הטלפון, ומתכחש למספר הסים שהיה בתוך המכשיר, הוא מספר הטלפון ממנו בוצעו השיחות לפדקס. ראו חקירות המשיב מיום 19.4.17 ש' 80-124, מיום 24.4.17 ש' 10-43.

מכאן, אותו מכשיר טלפון ממנו בוצעו השיחות היזומות לפדקס, כבר מיום 6.4.17, הרבה לפני שפדקס התקשרו כדי לתאם מסירת החבילה, הוא מכשיר הטלפון של המשיב. הטענה כי המכשיר אבד, היא לכאורה טענה בעלמא, אשר איננה מבוססת בראיות. כך גם הטענה כי איננו זוכר את מספר הטלפון שלו, ובאותה נשימה, כי כרטיס הסים אשר נמצא בטלפון, אינו שייך לו. ויוזכר: הטלפון נמצא בתוך תיק של המשיב, אשר הכיל את חפציו האישיים, ונמצא בתוך רכב השגרירות אותו הגיע המשיב לסניף פדקס.

הדובר באותן שיחות יזומות ידע את מספר המטען, וביקש לקבל לידי את החבילה. הדובר גם ידע את שמו של נמען החבילה, הזדהה בתחילה בשם זה, ובשיחה מיום 10.4.17, לאחר שנחקר על ידי פקידת פדקס, מסר כי שמו

ארנל (המשיב), וכי נמען החבילה הוא הבוס שלו. וכזכור, אין אדם בשם זה בשגרירות.

18. די בממצאים לעיל, כדי לקבוע קיומן של ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה, הקושרות את המשיב לעבירות המיוחסות לו. טענות בא כוחו, כי המשיב לא ידע את תוכן החבילה, אין בהן ממש, באשר המשיב מוחזק כמי שידע את תוכן החבילה אותה ביקש לקבל ואשר לגביה מסר פרטים רבים ומשמעותיים.

19. חקירת מכשיר אייפד של המשיב ובת זוגו גילתה, כי המשיב ערך חיפושים באתר פדקס אחר החבילה, כבר ביום 2.4.17. ראו מזכר אריה סמיונוב מיום 26.4.17 אליו מצורפים ממצאי חדירה למחשב. המשיב נחקר על כך ביום 26.4.17 שו' 27-49 והתכחש, תוך שטען כי המחשב משמש גם את חברתו. מובהר, כי כל שיחות הטלפון לחברת פדקס נעשו על ידי גבר, ומשכך, טענתו של המשיב נדמית כטענה בעלמא, ולבטח אין בה כדי להחליש את המארג הראייתי.

ממצא זה מהווה חיזוק משמעותי נוסף לחומר הראיות הלכאורי, החזק גם כך.

20. ב"כ המשיב טען לחולשה ראייתית הנובעת מאי עריכת בדיקת מעבדה לזיהוי קולות הדובר בשיחות הטלפון עם חברת פדקס, ולליקויים באופן עריכת הבדיקה על ידי חוקרת. כן הפנה לכך שכבר במהלך דיוני "מעצר ימים" טענה המבקשת, כי בכוונתה לערוך בדיקת מעבדה.

בדיון הארכת מעצר מיום 23.4.17 ציינת, כי תמוה בעיני מדוע טרם בוצע זיהוי קולות, תוך שהבעתי דעתי כי דומה שהדבר בעל חשיבות לצורך השלמת החקירה. ראו מ"י 25894-04-17 עמ' 11 שו' 23-24. בדיון מיום 26.4.17 הודיע ב"כ המבקשת כי אושר תקציב לבדיקת מעבדה לזיהוי קולות, וכי ישנה כוונה לבצע בדיקת מעבדה באותו היום. ראו מ"י 25894-04-17 עמ' 13 שו' 15-18. במאמר מוסגר אבהיר את המובן מאליו, כי בית המשפט איננו מציב עצמו כ"חוקר על", ודעתו כפי שמובעת במהלך דיוני "מעצר ימים" באשר לפעולות חקירה נחוצות, היא בגדר המלצה בלבד ואיננה מחייבת את המשטרה. מאידך, במסגרת החלטותיו האם להאריך מעצר ולאizzo תקופה, אם לאו, שוקל בית המשפט, בין השאר, את אופן התפתחות החקירה ופעולות מתבקשות.

כאמור, בדיון מיום 26.4.17 הצהיר ב"כ המבקשת על כוונה לערוך בדיקת מעבדה לזיהוי קולות. בדיעבד, בדיקה כאמור לא נעשתה, ולא מצאתי בתיק החקירה אינדיקציה לפניה בפועל למעבדה. ב"כ המבקשת אף אישרה בדיון מיום 3.5.17 כי בדיקה כאמור לא נעשתה, ראו פרו' עמ' 3 שו' 20-22. ככל שאכן לא נעשתה פניה, הרי שלכאורה הועלו טענות לא מדויקות בדיון מיום 26.4.17, והדבר חמור.

במזכר מיום 27.4.17 מאת החוקרת סופי הוד, מודיעה האחרונה כי חקרה את המשיב 5 פעמים במהלך שבוע, כי כל חקירה נמשכה מספר שעות, וכי האזינה מספר פעמים להקלטת שיחות הטלפון עם חברת פדקס. החוקרת מציינת כי זיהתה שקולו של הדובר בשיחות זהה לקולו של המשיב, תוך שמבהירה כי במהלך החקירה השיב לחלק מהשאלות באנגלית, כי אינטונציה של מילים ספציפיות זהה בחקירות ובהקלטות, וכך גם התבטאות וטון דיבור זהים (להלן: זכ"ד זיהוי קול).

טענות ב"כ המשיב בנושא זה מקובלות עלי. כך, כשמודיעה המדינה על כוונה לערוך בדיקת מעבדה, כחלק מפעולות חקירה נדרשות בגין מתבקשת הארכת מעצר, מצופה מהמדינה לעמוד בהתחייבותה. בנוסף, אינני מוצא ליתן משקל ראייתי לכאורי כלשהו לזכ"ד זיהוי קול. אין מדובר בבדיקת מעבדה, אין מדובר במסדר זיהוי קולות, ולעורכת המזכר אין מומחיות מיוחדת בתחום זה. ראו תשובת ב"כ המבקשת בדיון, עמ' 3 שו' 5-6: "לשאלת בית המשפט אני

משיבה, שהחוקרת שביצעה בדיקת קולות היא אותה חוקרת שמטפלת בתיק, ושאינן לה מומחיות מיוחדת בתחום זה".

21. מכאן, בחינת חומרי החקירה לבדיקת קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, תיערך תוך התעלמות מזכ"ד זיהוי קול. בראיה כוללת ולאחר בחינה מדוקדקת כמפורט לעיל, מצאתי קיומה של תשתית ראייתית חזקה, ואני קובע כי אין במחדל הלכאורי בהתנהלות המבקשת כדי להחליש, ולו במעט, את עוצמתן של הראיות לכאורה בתיק דנן.

22. העבירות המיוחסות למשיב, יבוא סמים וקשירת קשר לעשות פשע, מקימות עילת מעצר סטטוטורית מסוג מסוכנות, ופסיקת בית המשפט העליון חזרה ושנתה כי למעט חריגים, מקומם של כל העוסקים בשרשרת הסם הינו מעצר מאחורי סורג ובריח. המשיב הוא תושב זר השוהה בארץ באישור ארעי, ומשכך קמה בעניינו גם עילת מעצר מסוג חשש הימלטות מן הדין.

מאידך, אין בעילות המעצר כשלעצמן, כדי לייתר את חובתו של בית המשפט לתור אחר חלופת מעצר, ככל שכזו קיימת, לרבות אפשרות למעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני.

במהלך הדיון בחנתי ערבים, כולם תושבי הפיליפינים העובדים בישראל, כשלגבי חלקם לא הובהר עד תום מעמדם החוקי. מבלי לקבוע מסמרות בעניין זה, לא מצאתי כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופת המעצר שהוצעה, בטרם תיבדק באופן יסודי על ידי שירות המבחן. אבהיר כבר עתה, כי ככל שאמצא להורות על שחרור המשיב ממעצר ממש, דומה שיהיה מקום לשקול מעצר בפיקוח אלקטרוני, כמו גם מתן ערובות במזומן בסכומים נכבדים, הן מאת המשיב עצמו והן מאת הערבים, על מנת להבטיח את תנאי השחרור, וכן יהיה מקום להורות על איסור יציאת המשיב מן הארץ. ושוב, בית המשפט איננו מביע דעתו באשר לתוצאת ההליך, ולא תישמע טענת הסתמכות מצד מי מהצדדים.

לסיום

23. נוכח המקובץ לעיל, לאחר שקבעתי קיומה של תשתית ראייתית לכאורית בעוצמה גבוהה, ללא חולשות או פירכות, ולאחר שקבעתי קיומן של עילות מעצר מסוג מסוכנות ומסוג חשש הימלטות מן הדין, אני מורה לשירות המבחן ליתן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. התסקיר יבחן, בין השאר, אפשרות מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

כמו כן, אני מורה על קבלת חוות דעת מאת המנהל לבחינת היתכנות מעצר בפיקוח אלקטרוני.

תסקיר מעצר וחוות דעת מנהל יוגשו לבית המשפט עם העתקים לבאי כוח הצדדים, לא יאוחר מיום 25.5.17.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן ולמנהל הפיקוח האלקטרוני.

24. הערה בטרם סיום: כפי שהובהר לעיל, החלטתי התקבלה לאחר שחומרי החקירה נבחנו על ידי בית המשפט באופן יסודי, לרבות תוך האזנה להקלטת שיחות טלפון. ואולם, חלק מחומרי החקירה והממצאים אותם קבעתי, לא הוצגו על ידי המבקשת במהלך הדיון ברמות הפירוט וההפניה הנדרשות. המבקשת הפנתה את בית המשפט באופן כללי לשיחות הטלפון, ללא פירוט, וללא שהציגה את הממצאים הרלבנטיים מתוך השיחות. בית המשפט איננו משיל מעצמו אחריות, וברי כי יעבור על חומרי החקירה באופן עצמאי, כפי שנעשה, אך מצופה מהמבקשת להציג בפני בית המשפט פירוט מדויק של חומרי החקירה הרלבנטיים, תוך הפניה למוצגים ולמצוי בהם. באשר להפניה להקלטות, נדרשת

המבקשת להפנות למיקומים מדויקים בתוך ההקלטה, וככל הניתן להציג תמליל רלבנטי. הערה זו ניתנת בתיק הנוכחי, תוך ציפייה להפקת לקחים עתידית.

ניתנה היום, י"א אייר תשע"ז, 07 מאי 2017, במעמד הצדדים.